

Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen Halsted) fremfører stadig det samme som ved Finanslovens 1ste Behandling, og jeg kunde da ogsaa som Svar fremføre det samme, men det finder jeg ingen Anledning til. Det ærede Medlem er lidt vanskelig at diskutere med. Han gaar stadig ud fra, at Ministeren ikke har Forstand paa de Ting, her er Tale om; Ministeren skulde have en Direktør, som skulde have det moralske Ansvar, det kan Ministeren ikke have, da han ikke kan være inde i disse Sager. Jeg tager mig nu ikke det saa nær. For det første ved jeg, at det ærede Medlem aldrig mener det saa ilde, han er elskværdig af Natur, og for det andet sagde han ogsaa om Folketingsmændene, at de havde ingen Forstand paa disse Sager, og da jeg er Folketingsmand, kan jeg finde mig i at komme ind i samme Flok som de andre Medlemmer af Tinget.

Sagen er nu ikke saa vanskelig at forstaa, at ikke en almindelig Forstand kan sætte sig ind i den. Det ærede Medlem bebrejder mig, at jeg skulde have sagt, at jeg fulgte Traditionen. Det har jeg neppe sagt. Har jeg sagt det, har det i alt Fald været en Fortalelse. Det, jeg har ment — og jeg tror ogsaa, det var det, jeg sagde — var, at jeg fulgte Forudsætningerne for Hærloven i 1867, og det mener jeg endnu, jeg har Ret i. Men Traditionen siden 1867 til nu har jeg ganske vist ikke fulgt. Traditionen er nemlig mere og mere gaaet over til Anciennetetssystemet og mere, end godt er. Jeg vil gerne erkende, at mine Forgængere mere og mere ere komne ind paa Anciennetetssystemet, og mere, end jeg finder det godt, og derfor mener jeg, at jeg for Hærens Skyld har været nødsaget til at bryde med Traditionen. Jeg mener heller ikke, jeg har nogen Pligt til at følge de 14 Forgængere. Derimod har jeg Pligt til at følge, hvad jeg selv finder rigtigt, ret og rimeligt. Det er det, jeg har gjort, og det er sket efter moden Overvejelse og efter Forhandling med sagskyndige.

Det ærede Medlems Ide om, at Ministeren skulde have en Mand, der kunde bære det moralske Ansvar, har jeg tidligere talt med det ærede Medlem om. Det er en Ide, der ikke praktisk kan lade sig gennemføre. Man faar ikke en Mand, der kan tage det moralske Ansvar, naar en anden Mand har det juridiske Ansvar. Omvendt kan det heller ikke nytte, at jeg møder overfor dem, som jeg er ansvarlig overfor, og siger: Det Punkt kan jeg ikke

drøfte videre, thi der har en anden det moralske Ansvar. Det er umuligt. Ministeren maa have Ansvaret. Han maa bære det og ogsaa tage de Stryk, som andre mene, han skal have derfor, det maa han finde sig i.

Det ærede Medlem mener, jeg skulde slaa de Rygter ned, som gaa i denne Sag. Det kan jeg ikke. Det er ikke min Sag at slaa disse Rygter ned. I det hele taget er det ikke let at slaa Rygter ned. Er der nogle ude, tror jeg, de ganske rolig ville falde overfor de Kendsgerninger, som staa, og som nok skulle staa deres Prøve.

Det ærede Medlem mente, at jeg havde villet gøre mig til af, at jeg forstaaar Lovens Forudsætninger bedre end mine 14 Forgængere. Jeg har ikke sagt noget saadant. Jeg tror, at de meget vel forstode Lovens Forudsætninger, men de ere mere og mere komne ind paa, hvad der efter min Opfattelse er en Glidebane, idet de mere og mere have ladet Ancienneteten raade. Det ærede Medlem mente, at jeg hellere skulde høre efter ham, fordi han var et Ekko. Han udtalte sig om, at jeg kunde jo ikke faa rigtig Besked fra Hæren. Jeg tror, jeg faar fra Hæren en Besked, som er solid og god. (Afbrydelse.) Ja, ja, det tror jeg nu, og det er det, jeg handler efter. Men aldrig vil jeg give mig til at handle efter et Ekko, thi mit Kendskab til Ekkøer gaar ud paa, at et Ekko raaber kun det sidste Ord eller det Ord, som klinger højst, og derfor skal man ikke lægge megen Vægt paa et saadant Ekko. Nej, man skal høre selve Røsten og sætte sig ind i selve Sagen, og det tror jeg, jeg har Lejlighed og Anledning til, og det bestræber jeg mig for, saa godt jeg kan. Og hvad denne Sag angaar, føler jeg mig overbevist om, at jeg staa paa et holdbart Standpunkt. Skulde Tiden vise noget andet, er jeg ikke bange for her at skifte Standpunkt, fordi det er mig om at gøre, at alle Udnævnelser ske til Hærens Tarv.

Her maa jeg gøre en kort Bemærkning til det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe), som var inde paa samme Sag i Gaar. Han sagde, at hans Interesse var ogsaa Hærens Dygtighed, og derfor var han imod den af mig valgte Fremgangsmaade, som ikke alene vil aabne Døren for, men som allerede har aabnet Døren for Kammeraderi og Klikevæsen. Maa jeg spørge det ærede Medlem: Hvad sigter han til? Man kan ikke her i Rigsdagen saa lidt som noget andet Sted fremsætte en saadan Udtalelse,